Dosarul nr. 2-653/2025;
2-25085960-24-2-17062025

H O T Ă R Â R E
Î N N U M E L E L E G I I

24 decembrie 2025 orașul Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Clevada Adrian
Grefieri Cotruța Irina, Sandu Ana
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului, avocat Roșca Nicolae
Reprezentanta pârâtei, avocata Buzu Ana
În lipsa:
Reclamantului Ursu Petru
Pârâtei Ursu Ana

a examinat în ședința de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ursu Petru către Ursu Ana cu privire la restituirea sumei ce constituie îmbogățire fără justă cauză şi compensarea cheltuielilor judiciare,

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 17 iunie 2025 până 24 decembrie 2025.

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La data de 17 iunie 2025 Ursu Petru a depus la Judecătoria Criuleni, sediul Central cerere de chemare în judecată către Ursu Ana cu privire la obligarea pârâtei de a restitui în beneficiul reclamantului mijloacele bănești încasate anterior de la ultimul, fără just temei, în cuantum de 83 500,00 lei și compensarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului, avocat Roșca Nicolae a invocat că, la 01 august 2017 pârâta Ursu Ana a înaintat o cerere de chemare în judecată privind desfacerea căsătoriei încheiate cu reclamantul Ursu Petru la 14 octombrie 2001 la Primăria comunei Drăsliceni, raionul Criuleni, determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea de la Ursu Petru în beneficiului lui Ursu Ana a pensiei de întreținere a copiilor minori*****, născută la ***** și *****, născută la ***** în cuantum de 2000,00 lei, începând cu data depunerii acțiunii în instanță și până la atingerea majoratului copiilor.

Ulterior, prin Hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 30 ianuarie 2018, acțiunea depusă de Ursu Ana a fost admisă, iar cu titlu de consecință căsătoria între Ursu Petru și Ursu Ana a fost desfăcută, fiind dispusă încasarea de la Ursu Petru în beneficiului lui Ursu Ana a pensiei de întreținere a copiilor minori*****, născută la ***** și *****, născută la ***** în sumă bănească fixă de 2000,00 lei, începând cu 01 august 2017 și până la atingerea majoratului copiilor.

Menționează că, în perioada căsătoriei pârâta a avut o relație extraconjugală cu Efros Ștefan, în urma cărui fapt a fost conceput copilul minor*****, născută la *****, și potrivit actului de naștere nr. 23 din 02 octombrie 2006 al copilului minor, în calitate de tată a fost

indicat fostul soț, reclamantul Ursu Petru. Totodată, deși Ursu Ana a cunoscut faptul că Ursu Petru nu este tatăl biologic al copilului*****, totuși prin cererea de chemare în judecată înaintată la 01 august 2017, a solicitat încasarea forțată de la Ursu Petru în beneficiul ei a pensiei de întreținere a fiicei*****, în sumă bănească fixă de 1000,00 lei lunar, în așa mod fiind admisă o îmbogățire fără just temei.

În continuare, prin încheierea de intentare a procedurii de executare nr. 079p/a-246/18 emisă de executorul judecătoresc Scorici Lilia la 11 aprilie 2018, a fost intentată procedura de executare silită cu privire la executarea documentului executoriu nr. 2-512/2017 emis de Judecătoria Criuleni. Astfel, timp de aproximativ 7 ani, reclamantul a achitat regulat plata pensiei de întreținere a copilului minor*****, deși pârâta a cunoscut în toată această perioadă că Ursu Petru nu este tatăl biologic al minorei, nefiind moral în drept să solicite o astfel de pensie, deși cunoștea că prin solicitarea înaintată va obține o plată nejustificată. Ba mai mult, în toată această perioadă de după desfacerea căsătoriei, a tăcut, locuind sub același acoperiș cu Efros Ștefan, tatăl biologic al copilului*****, iar în anul când copilul a atins majoratul, a convenit cu concubinul și tatăl biologic, să depună o cerere privind contestarea paternității, stabilirea paternității și efectuarea rectificărilor în acte de stare civilă, cerere care putea fi înaintată și în anul 2018, imediat după desfacerea căsătoriei cu Ursu Petru.

Susține că, potrivit înscrisurile anexate la cauza civilă privind contestarea paternității, anume la referința depusă de pârâta Ursu Ana, ultima a afirmat că a cunoscut încă de la nașterea copilului*****, că reclamantul nu este tatăl biologic, dar a ales să-i asume obligația de părinte lui Ursu Petru, prin solicitarea de a fi încasat forțat pensia de întreținere prin intermediul instanței de judecată, acțiune înfăptuită fără just temei și fără a solicita preventiv, în numele fiicei, stabilirea paternității lui Efros Ștefan, însă a hotărât prin minciună și inacțiune încasarea unei plăți nejustificate.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 07 februarie 2025 s-a constatat că Ursu Petru nu este tatăl biologic al copilului*****, născută la ***** și s-a constatat că, Efros Ștefan este tatăl biologic al copilului*****, născută la *****. În temeiul acestei hotărâri se poate concluziona că pârâta Ursu Ana a acționat cu rea-credință atunci când a solicitat plata pensiei de întreținere a copilului din contul pârâtului, deși cunoștea cu certitudine că nu este tatăl biologic și nu este obligat să o facă. Ulterior, executorul judecătoresc a informat pârâtul că în baza documentului executoriu nr. 2-512/17 din 30 ianuarie 2018, debitorul Ursu Petru a achitat pensia de întreținere pentru toată perioada de executare în sumă totală de 153 000,00 lei, astfel se constată că pentru minora***** a fost achitat în beneficiul pârâtei pensia de întreținere în sumă de 76 500,00 lei pentru perioada anilor 2018-2024. A mai afirmat că, prin intermediul Băncii Comerciale „MAIB” S.A., reclamantul a achitat până la inițierea procedurii de executare silită, suma de 14 000,00 lei cu titlu de pensiei de întreținere pentru ambii copii. Drept urmare, suma totală ce a fost achitată de reclamant pentru copilul***** constituie 83 500,00 lei.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, la 14 mai 2025 reclamantul a expediat în adresa pârâtei o somație prin care a solicitat clarificarea chestiunii pe cale extrajudiciară, însă pârâta nu a reacționat în nici un fel.

Consideră că, pârâta Ursu Ana a acționat cu rea-credință atunci când a cerut încasarea pensiei de întreținere pentru copilul***** de la reclamant, or ultimul nu este tatăl biologic al acesteia, fiind obligat prin act judecătoresc să achite suma de 83 500,00 lei, în concluzie pârâta a admis o îmbogățire nejustificată din contul reclamantului.

Potrivit pretențiilor formulate reclamantul solicită obligarea pârâtei Ursu Ana de a restitui încasate anterior, fără just temei, în cuantum de 83 500,00 lei, încasarea din contul pârâtei cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în sumă de 3055,00 lei, taxei de timbru în sumă de 200,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000,00 lei, invocând ca temei de drept prevederile art. 1979 Cod civil.

La data de 09 decembrie 2025, *reprezentanta pârâtei avocata Buzu Ana* a depus referință scrisă la acțiunea reclamantului, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată și compensarea cheltuielilor judiciare. A explicat instanței că, la 14 octombrie 2001 Ursu Petru și Ursu Ana s-au căsătorit, înregistrând în acest sens căsătoria la Primăria Drăsliceni, raionul Criuleni, act cu nr. 24. Pe parcursul căsătoriei, relațiile dintre soți au fost marcate de mai multe perioada de separare, aspect cunoscut și recunoscut de către ambii foști soți. La *****, s-a născut fiica***** și cu toate că Ursu Petru nu era tatăl biologic al copilului, din motivul aflării pârâtei Ursu Ana în căsătorie cu Ursu Petru, în calitate de tată în Actul de naștere al copilului***** a fost indicat reclamantul. Faptul dat era cunoscut lui Ursu Petru încă din anul 2006, or în perioada anilor 2005 – 2006, din spusele pârâtei, ultimii nu se comportau ca soț și soție, dormeau în paturi separate. Ulterior, la ***** s-a născut copilul *****. Din cauza relațiilor tensionate în familie, prin Hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 30 ianuarie 2018 s-a dispus desfacerea căsătoriei între Ursu Petru și Ursu Ana, cât și încasarea de la Ursu Petru în beneficiul lui Ursu Ana pensia de întreținere a copiilor minori***** și ***** în sumă bănească fixă de 2000,00 lei lunar, începând cu data depunerii acțiunii -01 august 2017 până la majoratul copiilor.

A menționat că, în ce privește încasarea pensiei de întreținere la momentul adoptării Hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 30 ianuarie 2018, pârâtul Ursu Petru cunoștea că nu este tatăl biologic al copilului*****, cu toate acestea în mod conștient și voluntar, acesta și-a exprimat dorința și acordul de a contribui la întreținerea copilului, necontestând hotărârea instanței. Succesiv, la 21 iunie 2024 Efros Ștefan și***** înaintează în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva lui Ursu Ana și Ursu Petru cu privire la contestarea paternității copilului*****. Astfel, prin Hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 07 februarie 2025 s-a dispus constatarea faptului că Ursu Petru nu este tatăl biologic al copilului*****.

Consideră partea pârâtă că, circumstanțele de fapt și motivele invocate de reclamant nu-și găsesc confirmarea, ceea ce denotă că sunt doar declarative și eronate, neexistând careva temeiuri legale în baza cărora acțiunea înaintată de reclamant ar pute fi admisă de instanță. Mai mult, reclamanta afirmă că nu sunt întrunite condițiile îmbogățirii nejustificate, prevăzute la art. 1979 Cod civil, or în acest caz este necesar a fi îndeplinite cumulativ mai multe condiții și anume: 1. existența unei părți îmbogățite (pârâta nu a obținut nici un beneficiu personal, or sumele achitate de reclamant au fost utilizate exclusiv pentru întreținerea copiilor minori); 2. existența unei părți dezavantajate (reclamantul nu poate fi considerat păgubit, deoarece plata pensiei de întreținere a fost stabilită în temeiul unei hotărâri judecătorești executorii); 3. lipsa unui temei legal (la caz există un temei legal expres pentru efectuarea plăților, și anume dispoziția instanței judecătorești); 4. legătura cauzală între îmbogățirea obținută și dezavantajul suferit de cealaltă parte (banii au fost folosiți exclusiv pentru copurile prevăzute de lege, întreținerea copilului minor).

A remarcat că, reieșind din prevederile art. 99 alin. (1) Codul familiei, chiar dacă ulterior s-ar constata modificări în cuantumul pensiei sau în paternitate, sumele deja achitate de către reclamant nu pot fi restituite, fiind protejate de lege. În aceste condiții, acțiunea privind îmbogățirea fără just temei o consideră neîntemeiată, iar plățile efectuate de Ursu Petru au avut temei legal și au fost efectuate în interesul direct al copiilor minori. Mai mult, în perioada în care tatăl a achitat pensia de întreținere copilul a fost considerat copilul său legal în toată perioada, tatăl exercita drepturi și obligații de părinte, obligația de întreținere este strict în interesul copilului, nu în interesul mamei.

Solicită respingerea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de către Ursu Petru către Ursu Ana privind restituirea mijloacelor bănești încasate fără just temei, ca fiind neîntemeiată.

Poziția participanților în proces în ședința de judecată:

Reclamantul Ursu Petru, fiind înștiințat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, interesele acestuia au fost reprezentante de către avocatul Roșca Nicolae.

Reprezentantul reclamantului, avocatul Roșca Nicolae în ședința de judecată a susținut integral argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acțiunii în sensul formulat, și anume încasarea din contul pârâtei Ursu Ana în beneficiul reclamantului a sumei de 83 500,00 lei, cu titlu de mijloace bănești încasate de la reclamant fără just temei. Suplimentar a indicat că, pârâta a acționat cu rea-credință, cunoscând cu certitudine că reclamantul Ursu Petru nu este tatăl biologic al copilului*****, a solicitat prin intermediul instanței de judecată încasarea pensiei de întreținere a copilului începând cu 01 august 2017 și până la atingerea majoratului copilului*****, 31 august 2024. Mai mult ca atât, începând cu anul 2017 pârâta Ursu Ana a locuit cu Efros Ștefan, tatăl biologic al copilului, împreună cu ambele fiice, cu toate acestea pârâta l-a impus pe reclamant să achite pensia de întreținere.

Pârâta Ursu Ana, fiind legal înștiințată despre locul, data și ora ședinței, în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței de judecată motivele neprezentării, în prezentul proces fiind reprezentant de către avocata Buzu Ana.

Reprezentanta pârâtei, avocata Buzu Ana, fiind prezentă la examinarea cauzei a susținut cele invocate în referința scrisă, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, invocând că pretențiile reclamantului nu au nici un suport juridic. Totodată a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate de către pârâtă în prezentul proces, în cuantum de 7500,00 lei.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind participanții la proces, martorul Efros Olga, studiind cererea de chemare în judecată și probele prezentate, administrându-le pertinența şi temeinicia prin prisma legislaţiei ce guvernează raportul juridic litigios, instanţa de judecată consideră necesar să respingă cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă stabileşte că, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă

legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Potrivit art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, în motivare se indică circumstanţele pricinii, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Instanța de judecată statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, instanța de judecată își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

În speță, apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată constată că, în perioada 24 octombrie 2001 – 30 ianuarie 2018, reclamantul Ursu Petru și pârâta***** s-au aflat în căsătorie oficială, iar din relațiile respective s-a născut copiii*****, la *****, și *****, la *****. Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central s-a desfăcut căsătoria între părți înregistrată la 24 octombrie 2001 de Primăria Drăsliceni, raionul Criuleni, înscrierea nr. 14. Potrivit aceleiași hotărâri judecătorești s-a dispus încasarea de la Ursu Petru în beneficiul lui Ursu Ana pensie de întreținere a copiilor minori*****, născută la ***** și *****, născută la *****, în sumă bănească fixă de 2000,00 lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată – 01 august 2017 și până la majoratul copiilor (f. d. 15). În continuare, prin încheierea executorului judecătoresc Scorici Lilia nr. 079p/a-246/18 din 11 aprilie 2018 a fost intentată procedura de executare silită a documentului executoriu nr. 2-512/2017 emis de Judecătoria Criuleni, sediul Central (f. d. 19).

Instanța de judecată a constatat că, prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 07 februarie 2025 s-a constatat faptul că Ursu Petru nu este tatăl biologic al copilului*****, născută la ***** de către Ursu Ana în satul Drăsliceni, raionul Criuleni (f. d. 16).

Conform răspunsului oferit de executorul judecătoresc din 21 octombrie 2024 rezultă că, debitorul Ursu Petru a achitat pensia de întreținere a copiilor minori în corespundere cu documentul executoriu, în cuantum de 153 000,00 lei, iar pe motiv că***** a atins majoratul la 31 august 2024, în luna septembrie 2024 debitorul a efectuat plata de 1000,00 lei lunar, adică deja pentru un copil minor (f. d. 18). Concomitent, reclamantul susține că până la

inițierea procedurii de executare, a achitat pensia de întreținere a copiilor***** și *****, prin intermediul Băncii Comerciale „MAIB” S.A. în cuantum de 14 000,00 lei (f. d. 21-22). Drept urmare suma totală achitată forțat din contul reclamantului pentru întreținerea copilului minor***** constituie 83 500,00 lei.

După cum rezultă din cererea de chemare în judecată și pretențiile formulate, reclamantul Ursu Petru solicită obligarea pârâtei Ursu Ana de a restitui în beneficiul reclamantului mijloacele bănești încasate anterior de la ultimul, fără just temei, în cuantum de 83 500,00 lei, în temeiul art. 1979 Cod civil, cât și compensarea cheltuielilor judiciare.

Conform art. 9 alin. (1), (2) lit. g) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: g) în urma îmbogățirii fără justă cauză.

Potrivit art. 10 Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

În acord cu art. 16 alin. (1) lit. b), g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin: b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial, iar alin. (2) din același articol stipulează că, metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sunt întrunite condiţiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Conform art. 19 alin. (1), (5) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Așadar, instanța de judecată stabilește că, prin acțiunea înaintată, reclamantul Ursu Petru s-a adresat cu cererea de chemare în judecată către Ursu Ana cu privire la restituirea mijloacelor bănești încasate fără just temei, urmare în speță, obiect al litigiului constituie încasarea sumelor cu titlu de îmbogățire nejustificată.

Art. 1979 alin. (1) Cod Civil prevede că, dacă o persoană obţine o îmbogăţire nejustificată (persoană îmbogăţită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea.

La caz, instanța de judecată remarcă faptul că, îmbogățirea fără justă cauză reprezintă faptul juridic licit prin care are loc mărirea patrimoniului unei persoane, prin micșorarea patrimoniului altei persoane. Din acest fapt juridic, ia naștere un raport obligațional, în cadrul căruia, cel care şi-a mărit patrimoniul va trebui să restituie celui însărăcit, valoarea îmbogățirii sale. Creditorul este cel însărăcit, iar debitorul este cel îmbogățit. Dacă debitorul, nu-şi îndeplinește obligațiunile de restituire, creditorul poate înainta o acțiune în justiție, prin care să pretindă restituirea.

Un element esențial pentru a fi calificată prezența raportului obligațional de îmbogățire nejustificată este existența unui debitor al obligației de restituire (persoana îmbogățită) și un

creditor (persoana dezavantajată). Conform regulii, există două părți, dintre care una a realizat o îmbogățire nejustificată, iar cealaltă a suferit un dezavantaj. Efectul regulii rezidă în a genera un raport obligațional, în cadrul căreia persoana îmbogățită să datoreze restituirea îmbogățirii, iar persoana dezavantajată – să fie îndreptățită să pretindă această restituire.

Îmbogățirea nejustificată presupune întotdeauna o majorarea a patrimoniului persoanei îmbogățite din contul patrimoniului persoanei dezavantajate.

Pentru ca îmbogăţirea fără justă cauză să dea naştere raportului obligaţional de restituire, trebuie îndeplinite următoarele condiţii:1. Să existe o îmbogăţire a debitorului (ea poate avea loc fie prin dobândirea unor mijloace bănești sau unui bun, efectuarea unor lucrări sau prin evitarea unor cheltuieli). 2. Să existe o însărăcire a creditorului, care poate consta în: ieşirea din patrimoniu a unui bun; prestarea unor servicii neremunerate; efectuarea unor cheltuieli, etc.

Alături de contract şi delict, îmbogăţirea nejustificată reprezintă o sursă autonomă de obligaţii. Normele cu privire la îmbogăţire nejustificată au drept scop să asigure restabilirea echilibrului patrimonial, or nimeni nu se poate îmbogăţi în detrimentul altuia fără a avea un temei legal. În condiţiile legii, cel îmbogăţit este obligat să restituie sau să plătească echivalentul în bani a îmbogăţirii celui pe seama cui s-a realizat această îmbogăţire nejustificată.

Din probatoriul cauzei, rezultă că la data de 14 octombrie 2001 a fost încheiată căsătoria între reclamantul Ursu Petru și pârâta Ursu Ana, înregistrată de Primăria Drăsliceni, raionul Criuleni, înregistrată în registrul de stare civilă sub nr. 24. Din relațiile de căsătorie la ***** s-a născut copilul*****, iar la naștere Ursu Petru a fost înscris în calitate de tată al copilului și Ursu Ana în calitate de mamă, în certificatul de naștere (f. d. 12).

Se atestă că, la 01 august 2017 pârâta Ursu Ana s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată, solicitând desfacerea căsătoriei încheiate cu reclamantul și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori comuni. Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 30 ianuarie 2018 a fost admisă acțiunea, s-a desfăcut căsătoria încheiată între părțile Ursu Petru și Ursu Ana, și încasată de la Ursu Petru în beneficiul lui Ursu Ana pensiei de întreținere a copiilor minori*****, născută la ***** și *****, născută la *****, în sumă bănească fixă de 2000,00 lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată – 01 august 2017 până la majoratul copiilor (f. d. 15). Astfel, la 11 aprilie 2018 a fost intentată procedura de executare nr. 079p/a-246/2018 conform documentului executorului nr. 2-512/2017 emis de Judecătoria Criuleni, sediul Central la 30 ianuarie 2018 (f. d. 19).

Ulterior, la 21 iunie 2024***** și Efros Ștefan au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Ursu Petru și Ursu Ana privind contestarea paternității, stabilirea paternității și efectuarea rectificărilor în actele de stare civilă. Iar potrivit hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 07 februarie 2025 a fost constatat faptul că Ursu Petru nu este tatăl biologic al copilului*****, născută la *****, de către Ursu Ana în satul Drăsliceni, raionul Criuleni, totodată s-a constatat faptul că Efros Ștefan este tatăl biologic al copilului*****, născută la *****, de către Ursu Ana în satul Drăsliceni, raionul Criuleni (f. d. 16). Prin aceeași hotărâre s-a dispus radierea lui Ursu Petru din rubrica „tată” din certificatul de naștere al copilului*****.

Instanța de judecată reține că, în corespundere cu răspunsul nr. 079p/a-171r/19 eliberat de executorul judecătoresc Scorici Lilia din 21 octombrie 2024 derivă că, debitorul Ursu

Petru a achitat pensia de întreținere a copiilor minori în corespundere cu documentul executoriu nr. 2-512/2017 emis de Judecătoria Criuleni, sediul Central la 30 ianuarie 2018, în cuantum de 153 000,00 lei, iar pe motiv că***** a atins majoratul la 31 august 2024, în luna septembrie 2024 debitorul a efectuat plata de 1000,00 lei lunar, adică deja pentru un copil minor (f. d. 18). Simultan, s-a constatat că, reclamantul Ursu Petru, până la intentarea procedurii de executare, a efectuat plăți în vederea achitării pensiei de întreținere a copiilor***** și *****, prin intermediul Băncii Comerciale „MAIB" S.A. în cuantum de 14 000,00 lei (f. d. 21-22). Așadar, reclamantul Ursu Petru a achitat în beneficiul pârâtei Ursu Ana pentru întreținerea copilului minor*****, până la atingerea majoratului, suma de 83 500,00 lei.

În consecință, potrivit solicitărilor reclamantului Ursu Petru acesta pretinde încasarea din contul pârâtei Ursu Ana suma totală de 83 500,00 lei achitată cu titlu de pensie de întreținere a copilului*****, considerând-o ca îmbogățire fără justă cauză.

Potrivit art. 1981 Codul civil care prevede că, O îmbogățire este nejustificată, cu excepția următoarelor cazuri: a) *persoana îmbogățită este îndreptățită față de persoana dezavantajată să obțină îmbogățirea în virtutea unui contract sau unui alt act juridic,* ***unei hotărîri judecătorești sau unui alt temei legal***; sau persoana dezavantajată și-a dat consimțământul în mod liber și fără eroare de a suferi dezavantajul.

La acest capitol instanța de judecată reiterează că, potrivit Convenției Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului, Codului familiei în coroborare cu Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 21.12.2015 cu privire la practica judiciară de soluționare a cauzelor ce țin de atestarea proveniență copilului, se prescrie că, una din sarcinile de bază ale instanţelor judecătoreşti constă în asigurarea principiului constituţional privind ocrotirea maternităţii şi copiilor de către stat, dreptului copilului la ajutor şi ocrotire specială, indiferent de proveniența copilului şi starea civilă a părinţilor.

În această privință instanța de judecată remarcă faptul că, prin certificatul de naștere a copilului*****, Ursu Petru a fost înscris în calitate de tată al acesteia. Respectiv până la 07 februarie 2025 reclamantul s-a considerat tatăl copilului minor, între ei a existat filiația de tată-copil, iar începând cu 07 februarie 2025, data emiterii hotărârii judecătorești prin care a fost anulată paternitatea lui Ursu Petru, ultimul nu mai poate fi considerat tatăl acestui copil.

În raport cu cele expuse instanța de judecată constată că, în perioada ***** – 07 februarie 2025 e existat temeiul legal de a fi considerat reclamantul Ursu Petru tatăl copilului*****. Or, efectele acestei legături au generat anumite drepturi şi obligaţii, reclamantul în calitatea sa de tată a avut obligația de a întreține copilul care pe parcursul perioadei subliniate supra a fost considerat ca fiind al lui, mai mult, dânsul a avut şi dreptul de a participa la creșterea şi educarea acestuia, indiferent de faptul dacă s-a folosit sau nu de acest drept.

La fel, este de menționat faptul că, instanţa de judecată a anulat paternitatea lui Ursu Petru față de*****, însă efectele acestei hotărâri nu pot fi interpretate în sensul prevederilor Codului civil al RM, prin urmare părțile nu pot fi repuse în situația inițială şi aplicat principiul *restitutio in integrum*.

Simultan instanța de judecată reține că, în circumstanțele descrise sunt vizate drepturile copilului minor care pe parcursul existenței filiației cu tatăl său necesita îngrijire şi protecție din partea acestuia, iar sumele achitate au fost transmise către mama Ursu Ana cu scopul întreținerii copilului minor. Mai mult, în această perioadă reclamantul a participat într-o

anumită măsură la creșterea copilului chiar fiind şi involuntar, iar mama copilului în lipsa consimțământului reclamantului a fost lipsită de luarea anumitor decizii cu privire la viitorul copilului.

Concomitent, obligația legală de întreținere a copiilor minori este una prioritară și imperativă, derivată din art. 74 – 76 din Codul familiei, precum și din art. 3 alin. (1) și (2) din Convenția ONU privind drepturile copilului.

În consecință, instanța de judecată consideră că solicitarea reclamantului de a încasa sumele achitate pentru pensia de întreținere a copilului minor este lipsită de temeiul juridic. Mai mult, instanța va reține că, acest capăt de cerere constituie o camuflare a situației de restituire a sumelor menționate prin intermediul întoarcerii executării silite, fapt care nu poate avea loc, moment expres indicat în art. 160 Cod de executare, și anume că nu se admite întoarcerea executării în cauzele de încasare a pensiei de întreținere, de reparare a prejudiciului cauzat prin schilodire sau prin altă vătămare a sănătății, precum şi prin pierderea întreținătorului, cu excepția cazurilor când hotărârea anulată a fost întemeiată pe informații sau pe documente false prezentate de reclamant.

În contextul celor enunțate, instanța de judecată va aprecia critic afirmațiile părții reclamante precum că, la baza emiterii hotărârii privind încasarea pensiei de întreținere a copilului Efros (Ursu) Olga, au stat informații false privind paternitatea lui Ursu Petru, cât și faptul că în acest sens pârâta Ursu Ana a acționat cu rea-credință, or plata pensiei de întreținere au fost efectuate în temeiul hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central nr. 2-512/2017 din 30 ianuarie 2018, hotărâre care nu a fost anulată. Astfel, este evident că plățile au fost efectuate legal, în temeiul unei hotărâri judecătorești care la moment este în vigoare.

Cu titlu de concluzie, instanța de judecată constată netemeinicia cererii de chemare în judecată cu privire la încasarea sumei de 83 500,00 lei cu titlu de îmbogățire fără justă cauză, iar odată respinsă pretenția principală, instanța de judecată va respinge și cerința succesivă privind compensarea cheltuielilor judiciare.

Referitor la solicitarea pârâtei de compensarea a cheltuielilor de asistență juridică:

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Conform art. 96 alin. (1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la practica Curții Europene a Drepturilor Omului, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activităţii efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existenţa litigiului sau şi reputaţia celui care acorda asemenea servicii, ele să nu fie exagerate.

Astfel, pentru determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor compensației acordate și pentru o apreciere corectă se va ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda

asistența (cunoştințe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client şi de circumstanțele cauzei; h) natura şi durata relației dintre avocat şi client; i) experiența, reputația şi abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

După cum rezultă din actele cauzei, pârâta Ursu Ana a fost reprezentată în instanța de judecată de avocata Buzu Ana în baza mandatului avocațial seria/nr. MA 2158514 din 08 septembrie 2025 (f .d. 34). Pentru acordarea asistenței juridice pe cauza respectivă, pârâta în temeiul contractului de asistență juridică nr. 44 din 08 septembrie 2025, a achitat avocatei Buzu Ana suma de 7500,00 lei, conform bonului de plată nr. 69349378 (f. d. 43).

Rezultând din cele constatate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cerința pârâtei Ursu Ana cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și va dispune încasarea din contul lui Ursu Petru în beneficiul pârâtei suma de 7500,00 lei, cuantum pe care instanța de judecată îl consideră real, necesar, rezonabil, cât și proporțional în raport cu complexitatea cauzei, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat.

În conformitate cu prevederile articolelor 82-83, 205-206, 236, 238-241, 362 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, instanța:

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Ursu Petru către Ursu Ana cu privire la restituirea sumei de 83 500,00 (optzeci și trei mii cinci sute) lei cu titlu de îmbogățire fără justă cauză, cât și compensarea cheltuielilor judiciare, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la Ursu Petru, născut la *****7, IDNP *****, în beneficiul lui Ursu Ana, născută la *****, IDNP *****, suma de 7500,00 (șapte mii cinci sute) lei cu titlu de cheltuieli judiciare de asistență juridică.

Se explică părților că, instanța de judecată va redacta hotărârea integrală dacă, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, participanții la proces vor solicita în mod expres acest lucru (termenul de 30 zile este un termen de decădere) sau dacă participanții la proces în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul Central).

Hotărârea motivată întocmită la 04 martie 2026.

Președintele ședinței:
Judecător /*semnătura*/ Clevada Adrian

Copia corespunde originalului:
Judecător Clevada Adrian